

ผลการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำ
ของนักเรียนประถมศึกษาที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน

THE EFFECT OF A DIRECT INSTRUCTION AIMED AT EFFORT PROGRAM
ON DECODING PERFORMANCE FOR ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS
AT RISK OF READING PROBLEMS

Corresponding author¹
Buskin.ck@gmail.com

ชัยณรงค์ ขำบัณฑิต¹ และ ชนิศา ตันติเฉลิม²
Chainarong Khambandid¹ and Chanisa Tantixalerm²

Received: Sep 6, 2020

Revised: Dec 29, 2020

Accepted: Dec 30, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้ปกครองหลังจากการใช้โปรแกรมฯ การวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวแบบหลายเส้นฐานข้ามบุคคล แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะเส้นฐานและระยะได้รับการช่วยเหลือ รวมทั้งหมด 20 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที ตัวอย่างวิจัยคือ นักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเตรียมสาธิตศึกษา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 คน ซึ่งผ่านเกณฑ์การคัดเลือกจากแบบวัดความสามารถในการอ่านและการเสนอชื่อจากครูประจำชั้นและครูสอนวิชาภาษาไทย เครื่องมือวิจัย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือทดลอง ได้แก่ โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม และเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็น ใช้สถิติบรรยายวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนต่ำสุด-สูงสุด วิเคราะห์ด้วยกราฟเส้นเพื่อแสดงพัฒนาการของทักษะการอ่านสะกดคำ และวิเคราะห์ประเด็นความคิดเห็นจากการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ตัวอย่างวิจัยทั้ง 3 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำเพิ่มขึ้นหลังได้รับโปรแกรมฯ ซึ่งในระยะได้รับการช่วยเหลือมีคะแนนการอ่านสะกดคำเพิ่มขึ้นสูงกว่าระยะเส้นฐาน และ 2) ผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้ปกครองที่มีต่อโปรแกรมฯ คือ มีผลเชิงบวกต่อการใช้โปรแกรมฯ และเห็นสมควรนำไปใช้ต่อเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน

¹นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัย จาก “ทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์สำหรับนิสิต” บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กลุ่มวิจัยการจัดความช่วยเหลือทางวิชาการและพฤติกรรมสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ABSTRACT

This research aims to analyze decoding performance for elementary school students at risk of reading problems in Prathom Suksa 2 before and after receiving a direct instruction aimed at effort program and to analyze the opinions of students, teachers and parents after using the program. The research employed Multiple-Baseline Single-Subject Design across Individuals. The procedure included two timelines: Baseline and Intervention Phases with a total of 40-minute 20 sessions. The participants were 3 students who are at risk of reading problems, Triamsatitsuksa School, Bangkok, in the first semester of 2020. The students passed the selection criteria from the Reading Proficiency Test and referred by their teachers. The research tools were divided into two categories: the experimental tools which was the direct instruction aimed at effort program, and the data collection tools included of the Decoding Performance Test and interview forms. The data were analyzed using descriptive statistics, mean, standard deviation and min-max. Visual graph was provided to show the development of decoding performance and content analysis was used to analyze the interview. The research results were as follow: 1) the 3 participants showed an increase in decoding performance above the baseline after receiving the program; 2) the opinions of students, teachers and parents about the program were positive and agree with the program to be implemented to help student at risk of reading problems in the future.

Keywords: Direct instruction, Effort, Student at risk of reading problems

บทนำ

ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้เป็นปัญหาสำคัญในระดับประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ (2558) ได้ประกาศนโยบายและกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาการศึกษาของชาติ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถคิดวิเคราะห์ เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักค่านิยม 12 ประการ และมีทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ซึ่งการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนดังกล่าว เรื่องของการอ่านออกเขียนได้ถือเป็นหัวใจสำคัญต่อการพัฒนาตนเองและการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น รวมถึงการเรียนรู้ด้านภาษา (literacy) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2560) ได้นำเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 มีวิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษา ไว้ 2 ด้าน คือ เป้าหมายด้านผู้เรียน (learner aspirations) มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 3Rs ที่เน้นการอ่านออก (reading) มาเป็นลำดับที่ 1

การแก้ปัญหาอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ของนักเรียน ควรเริ่มต้นด้วยการหาสาเหตุที่แท้จริงของปัญหา เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์และแก้ปัญหาให้ตรงจุดของนักเรียนเป็นรายบุคคล และตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กล่าวถึงสาเหตุของปัญหาเป็น 3 ประเด็น ได้แก่ 1) วิธีการสอนของครู การใช้ทฤษฎีที่ผิดไม่สอดคล้องกับรากภาษาไทย คือ ครูไม่สอนแบบแจกลูกสะกดคำและผันเสียง นักเรียนจึงอ่านไม่ได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542, น. 24 อ้างถึงใน ไพรินทร์ พึ่งพงษ์, 2559, น. 81-82) 2) ความพร้อมและระดับสติปัญญาของเด็ก โดยเฉพาะเด็กเสี่ยงที่จะเป็นเด็กพิเศษเรียนรวม จะไม่ได้รับการคัดกรองจาก “ผู้ดำเนินการคัดกรองคนพิการทางการศึกษา” ในระดับสถานศึกษาว่าเป็นเด็กพิการประเภทใด ก็จะไม่ได้รับการจัดการเรียนรู้เหมือนกับเด็กปกติทั่วไป และ 3) ปัญหาด้านครอบครัว การเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ซึ่งมีผลการศึกษาชี้ชัดว่า สัมพันธภาพของบุคคลในครอบครัวมีความสัมพันธ์ต่อการเรียนรู้ (ประยงค์ ชูรักษ์, 2562)

ปัญหาการอ่านส่งผลกระทบต่อนักเรียนที่มีพัฒนาการล่าช้าหรือกลุ่มเสี่ยงในด้านการอ่านหนังสือ และการสะกดคำทั้งในระดับความรู้ความเข้าใจในรายวิชาต่าง ๆ และระดับความรู้สึกที่มีต่อตนเองในการเรียน ตามที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กล่าวคือ นักเรียนเกิดความไม่เข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตกต่ำ ส่วนการศึกษาของ ญัฐพงศ์ เชื้อเพชร และ ยศววัฒน์ คล้ายมงคล (2561) ระบุว่า ทำให้ทักษะในการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้ต่าง ๆ ได้น้อย และจากที่ ดวงพร สุรพงษ์พิพัฒน์ (2561) ได้กล่าวถึงผลกระทบจากปัญหาการอ่านว่า เด็กจะรู้สึกล้มเหลว มีปมด้อย และมีความนับถือตนเองต่ำ คิดว่าตนเองเรียนไม่ได้และไม่รู้วิธีที่จะเรียน

รูปแบบการสอนที่ช่วยเหลือผู้เรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning) การอ่านเพื่อความเข้าใจ (reading comprehension) การสอนโดยใช้กระบวนการกลุ่ม (instructional grouping procedures) และการประเมินตามหลักสูตรการเรียน (curriculum-based assessment) (Vaughn, Klingner and Hughes, 2000) รวมถึงรูปแบบการสอนทางตรง (direct instruction - DI) ที่มีการวิจัยอย่างต่อเนื่องและแสดงถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการทางตรง (DI) ที่ส่งผลต่อการพัฒนาด้านการอ่าน (Flores and Ganz, 2009; Eleazar Vasquez and Slocum, 2012; Lund and Douglas, 2016) การสอนทางตรงเป็นการสอนที่แสดงให้เห็นถึงพลังของครูในการสอน โดยมีการวางแผนและให้คำติชมในบทเรียน ทำความเข้าใจร่วมกันในกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยมีครูเป็นผู้นำ (Carnine, 2000) เป็นการสอนแบบตามลำดับขั้นตอน (step-by-step sequencing) แสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจ เกิดกระบวนการคิดที่นำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง (Gerston, 1986) ซึ่งนักเรียนสามารถเรียนรู้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยการถ่ายทอดข้อมูลเหล่านั้นอย่างตรงไปตรงมา ด้วยวิธีการหรือกระบวนการที่ได้รับการยอมรับว่าใช้ได้ผลจากการวิจัย (research-based direct instruction) ที่ผ่านมา (ทีศนา แชมมณี, 2561)

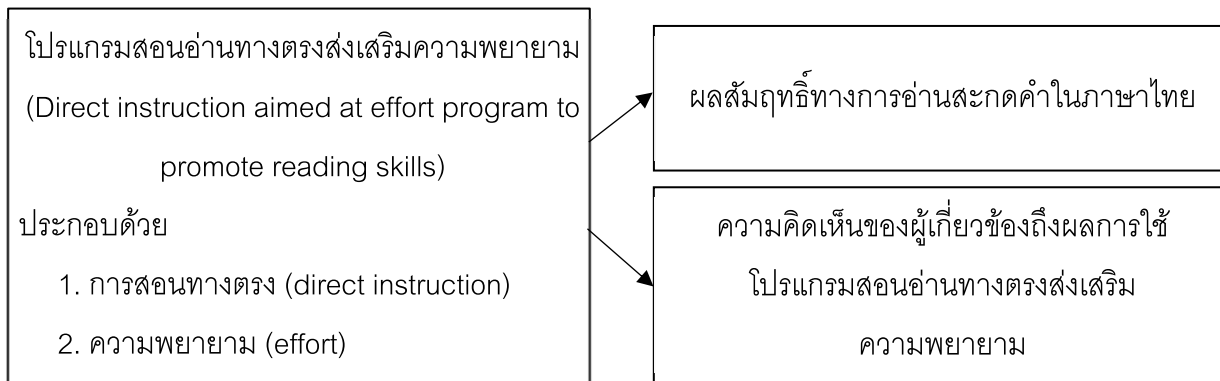
การสอนทางตรงมีเทคนิคสำคัญที่ผู้วิจัยสนใจคือ การให้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) ตามที่ ชนิตา ตันติเฉลิม (2560) ได้กล่าวถึงการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดทันที (prompted corrective feedback) ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน แต่มีการศึกษาตัวแปรในด้านการให้ข้อมูลป้อนกลับและความพยายามเพิ่มเติม พบว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับจะช่วยเพิ่มความพยายามให้มีระดับสูงขึ้น (Schunk, 1983) จึงควรเสริมเรื่องของการให้ข้อมูลป้อนกลับที่เน้นไปที่ความพยายาม (Hier and Mahony, 2018) และจากงานวิจัยของ Lee and Jonson-Reid (2016) ความพยายามมีบทบาทต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองและผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านในเด็กเล็ก โดยเฉพาะผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ซึ่งความพยายามอาจมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน และจากกระบวนการศึกษาที่ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำ นักเรียนควรได้รับคำชมที่เน้นไปที่ความพยายามที่เกิดขึ้นแม้ว่าการอ่านนั้นจะถูกหรือผิด (Winkel and Lemwanthong, 2009; Lund and Douglas, 2016)

การวิจัยทางการศึกษาพิเศษให้ความสำคัญมากขึ้นถึงผลกระทบที่ได้รับภายหลังการได้รับโปรแกรมการช่วยเหลือ ผู้วิจัยจึงศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตรงเชิงสังคม (social validity) ซึ่งศึกษาความคิดเห็นถึงผลที่ได้รับของบุคคลที่เกี่ยวข้องภายหลังได้รับความช่วยเหลือ นอกจากนี้จะช่วยเหลือในด้านทักษะการอ่านสะกดคำแล้ว ควรคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นกับบุคคลในสังคม โดยเฉพาะในด้านความพึงพอใจ ความเหมาะสมและการนำไปใช้ในโอกาสต่อไป (Carter, 2010; Eleazar Vasquez and Slocum, 2012; Well and Sheehy, 2013) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยวิธีสัมภาษณ์ความคิดเห็นจากบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งนักเรียนที่เป็นตัวอย่างวิจัย ครูและผู้ปกครอง เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายามให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทของชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้ปกครองหลังจากการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม

กรอบความคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพิ่มขึ้นหลังได้รับโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างและการได้มาซึ่งตัวอย่างวิจัย

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน หรืออาจจะมีปัญหาด้านทักษะวิชาการในด้านการเขียน หรือการคิดคำนวณร่วมด้วยอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายปัญหา ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกเข้าร่วมการวิจัย โดยมีเกณฑ์ ดังนี้

1) นักเรียนมีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน โดยใช้กระบวนการทดสอบผ่านการคัดกรองด้านความคล่องแคล่วในการอ่าน (Oral Reading Fluency: ORF) และมีผลคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20 (Eleazar Vasquez and Slocum, 2012) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน โดยนักเรียนที่มีเกณฑ์คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20 จะจัดอยู่ในกลุ่มที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน

2) สัมภาษณ์ครูประจำชั้นและครูผู้สอนประจำรายวิชาภาษาไทย เพื่อรวบรวมรายชื่อและคัดเลือกนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านที่ครูเสนอเข้าร่วมการวิจัย

3) ผู้วิจัยส่งเอกสารขอความยินยอมจากผู้ปกครอง เพื่อขออนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมวิจัย เกณฑ์ในการคัดเลือกตัวอย่างวิจัยเข้าร่วมโครงการ ซึ่งพิจารณาตามการออกแบบการวิจัยกำหนดให้มีตัวอย่างวิจัยจำนวน 3 คน ขั้นตอนในการคัดเลือกตัวอย่างเข้าร่วมวิจัยจึงพิจารณาผ่านผลคะแนนการทดสอบอ่านจากแบบวัดความสามารถในการอ่านที่มีการจัดลำดับคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20 ในกรณีที่ผลคะแนนตัวอย่างวิจัยเข้าตามเกณฑ์มากกว่า 3 คน ผู้วิจัยจะใช้เกณฑ์พิจารณาการคัดเลือกในลำดับต่อไปคือการเสนอชื่อนักเรียนโดยครูประจำชั้นและครูผู้สอนภาษาไทยในลำดับต่อไป เพื่อพิจารณาถึงความต้องการ

ช่วยเหลือแบบเร่งด่วนในด้านการอ่าน จากนั้นจะใช้เกณฑ์การขอความยินยอมจากผู้ปกครองเพื่อยืนยันการอนุญาตให้เข้าร่วม การวิจัยตลอดโครงการ สำหรับเกณฑ์ในการคัดตัวอย่างวิจัยออกจากโครงการ ผู้วิจัยจะพิจารณาจากผลคะแนนการทดสอบการอ่านจากแบบวัดความสามารถในการอ่านที่ไม่เข้าตามเกณฑ์ กล่าวคือ นักเรียนที่มีผลคะแนนการอ่านสูงกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 20 รวมทั้งไม่ได้รับการเสนอชื่อจากครูประจำชั้นและครูผู้สอนภาษาไทยว่ามีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน

การติดต่อนักเรียนที่เป็นตัวอย่างวิจัย ผู้วิจัยจัดทำจดหมายขอความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ และเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนและประสานงานกับทางครูประจำชั้นและครูผู้สอนวิชาภาษาไทย โดยให้ครูประจำชั้นนัดหมายตัวอย่างวิจัย เพื่อให้ผู้วิจัยได้อธิบายรายละเอียดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยก่อนเริ่มการทดลอง

2. การพิทักษ์สิทธิและรักษาความลับของตัวอย่างวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 2 สังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์ และศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โครงการวิจัยที่ 054/2563 การรวบรวมข้อมูลในด้านต่าง ๆ จะไม่ส่งผลกระทบต่อใด ๆ ต่อตัวอย่างวิจัย ทั้งในด้านการเรียนการสอน รวมถึงความสัมพันธ์ใด ๆ ในโรงเรียน ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวม ผู้วิจัยจะดำเนินการทำลายทันทีภายหลังการเก็บข้อมูลไว้เป็นระยะเวลา 5 ปี เพื่อรักษาข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาด้านการสอนแก่นักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน และมีเพียงผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เท่านั้นที่จะสามารถเข้าถึงข้อมูล โดยทำการจัดเก็บข้อมูลไว้ที่ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เนื่องจากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา มีสถานที่จัดเก็บเอกสารโดยตรง และไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าถึงข้อมูลที่เป็นความลับในงานวิจัย ผู้วิจัยได้รับอนุญาตเผยแพร่ชื่อโรงเรียนของตัวอย่างวิจัยจากการพิจารณาของคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และประธานบอร์ดบริหารโรงเรียน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรอิสระ คือ โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม ประกอบด้วย

1.1) การสอนทางตรง (direct instruction)

1.2) ความพยายาม (effort)

2) ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำในภาษาไทย และความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องถึงผลการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ระยะเวลาเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือทดลอง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดี่ยวแบบหลายเส้นฐานข้ามบุคคล (Multiple-Baseline Single Subject Design across Individuals) แบ่ง

ช่วงการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะเส้นฐาน (baseline) และระยะได้รับการช่วยเหลือ (intervention phase) ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลทั้งหมด 20 ครั้ง ในแต่ละครั้งใช้เวลา 40 นาที

1.1) ระยะที่ 1 ระยะเส้นฐาน (baseline) หมายถึง ระยะที่ตัวอย่างเข้าร่วมกิจกรรมกับผู้วิจัย ด้วยวิธีการเรียนเสริม เช่น การเตรียมตัวสอบ การสอนการบ้าน และทดสอบอ่านสะกดคำโดยใช้แบบฝึกหัดติดตามผลทำยบทย แต่ยังไม่ได้รับการส่งเสริมผ่านโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลจากตัวอย่างทั้ง 3 คน ในระยะที่ 1 ซึ่งแต่ละคนจะมีระยะเส้นฐานที่ไม่เท่ากัน เพื่อเว้นระยะการช่วยเหลือตามลำดับความต้องการเร่งด่วนในการช่วยเหลือและเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการใช้โปรแกรมฯ (Eleazar Vasquez and Slocum, 2012) ดังนี้

1.1.1) คนที่ 1 เข้าสู่ระยะเส้นฐานครั้งที่ 1-3 ใช้เวลา 40 นาที ต่อครั้ง

1.1.2) คนที่ 2 เข้าสู่ระยะเส้นฐานครั้งที่ 1-9 ใช้เวลา 40 นาที ต่อครั้ง

1.1.3) คนที่ 3 เข้าสู่ระยะเส้นฐานครั้งที่ 1-14 ใช้เวลา 40 นาที ต่อครั้ง

1.2) ระยะที่ 2 ระยะได้รับการช่วยเหลือ (intervention phase) หมายถึง ระยะที่ตัวอย่างได้รับโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายามกับผู้วิจัย และทดสอบอ่านสะกดคำจากแบบฝึกหัดติดตามผลทำยบทยที่มีทั้งหมด 10 คำ คำละ 1 คะแนน ดังนี้

1.2.1) คนที่ 1 เข้าสู่ระยะได้รับการช่วยเหลือครั้งที่ 4-20 ใช้เวลา 40 นาที ต่อครั้ง

1.2.2) คนที่ 2 เข้าสู่ระยะได้รับการช่วยเหลือครั้งที่ 10-20 ใช้เวลา 40 นาที ต่อครั้ง

1.2.3) คนที่ 3 เข้าสู่ระยะได้รับการช่วยเหลือครั้งที่ 15-20 ใช้เวลา 40 นาที ต่อครั้ง

2) ระยะเก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูล สัมภาษณ์นักเรียน ครูและผู้ปกครองเป็นรายบุคคล รวมทั้งหมด 9 คน ซึ่งเก็บข้อมูลภายหลังการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายามโดยใช้แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นถึงผลการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายามที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 ฉบับ ได้แก่ 1) ฉบับนักเรียน 2) ฉบับครู และ 3) ฉบับผู้ปกครอง

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1) เครื่องมือทดลอง คือ โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม ที่สร้างขึ้นประกอบด้วย

1.1) แผนการจัดการเรียนการสอนระยะยาว จำนวน 20 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที

1.2) แผนการจัดการเรียนการสอน ที่สร้างขึ้นจากการสังเคราะห์องค์ประกอบของการสอนทางตรงและความพยายามในการอ่านสะกดคำในภาษาไทย

1.3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำ ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้เป็นแบบฝึกหัดติดตามผลทำยบทยเรียนตามหลักสูตร (Curriculum-based measurement: CBM) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับติดตามผลการอ่านสะกดคำ โดยอิงจากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตร

แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551) มีทั้งหมด 30 ชุด ชุดละ 10 คำ

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมการอ่านและพฤติกรรมความพยายามของตัวอย่างวิจัยในระยะทดลอง โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมการอ่านในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลประกอบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำและความพยายามที่เกิดขึ้น

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือทดลองทั้งหมด โดยการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective Congruence: IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษาพิเศษ ด้านจิตวิทยาการศึกษา และครูผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการสอน ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 0.50 ($IOC > 0.50$) จึงถือว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ผลการตรวจสอบพบว่า มีค่า 0.6 – 1.0 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 แสดงว่า เครื่องมือมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้

2) เครื่องมือรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นถึงผลการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายามที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ นักเรียน ครู และปกครอง

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือรวบรวมข้อมูล โดยการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item objective Congruence: IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการศึกษาพิเศษ ด้านจิตวิทยาการศึกษา และครูผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการสอน ซึ่งต้องมีค่ามากกว่า 0.50 ($IOC > 0.50$) จึงถือว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัด (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556) ผลการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องพบว่า มีค่า 0.6 – 1.0 (ค่าเฉลี่ยทั้งหมดมีค่า 0.75) ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 แสดงว่า เครื่องมือมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการนำไปใช้ แต่มี 2 ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยของค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.4 ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำให้ปรับแก้ในประเด็นการพิจารณาที่ 2.1 การเลือกใช้คำตามวัยของผู้ให้สัมภาษณ์ และ 2.2 ข้อคำถามสัมภาษณ์เหมาะสมกับวัย

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ใช้สถิติบรรยาย (descriptive statistics) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนต่ำสุด-สูงสุดของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม

2) ใช้การวิเคราะห์ด้วยกราฟเส้น (visual graph analysis) เพื่อแสดงพัฒนาการของทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย โดยการทดสอบอ่านจากแบบฝึกหัดติดตามทำยบทเรียน

3) วิเคราะห์ประเด็น (content analysis) ความคิดเห็นจากคำถามสัมภาษณ์ถึงผลการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายามที่มีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ นักเรียน ครู และปกครอง

ผลการวิจัย

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้ปกครองหลังจากการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม ผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์ผลการวิจัยออกเป็น 2 ตอน ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

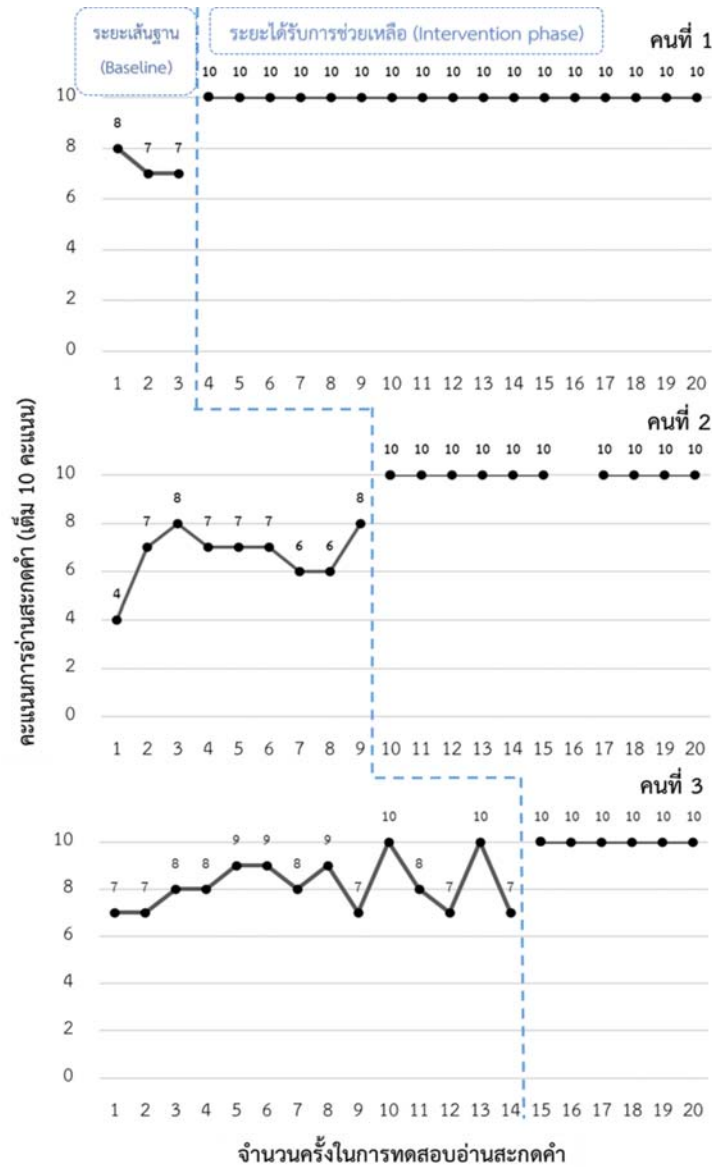
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าต่ำสุด-สูงสุด ของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำในภาษาไทยในระยะเวลาพื้นฐานและระยะที่ได้รับการช่วยเหลือ

ตัวอย่างวิจัย	คะแนนการอ่านสะกดคำ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)					
	ระยะพื้นฐาน			ระยะได้รับการช่วยเหลือ		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ต่ำสุด-สูงสุด	ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	S.D.	ต่ำสุด-สูงสุด
คนที่ 1	7.33	0.577	7-8	10	0.00	10-10
คนที่ 2	6.67	1.225	4-8	10	0.00	10-10
คนที่ 3	8.14	1.099	7-10	10	0.00	10-10
รวม	7.54	1.272	4-10	10	0.00	10-10

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนการอ่านสะกดคำของตัวอย่างวิจัยทั้ง 3 คน เพิ่มขึ้นหลังได้รับโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม โดยระยะช่วยเหลือมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 10$, S.D. = 0.00) สูงกว่าในระยะพื้นฐาน ($\bar{x} = 7.54$, S.D. = 1.272) และในระยะได้รับการช่วยเหลือมีคะแนนต่ำสุด-สูงสุด (10-10) สูงกว่าคะแนนต่ำสุด-สูงสุดในระยะพื้นฐาน (4-9)

จากภาพที่ 2 พบว่า คะแนนการอ่านสะกดคำของตัวอย่างทั้ง 3 คน ในระยะได้รับการช่วยเหลือเพิ่มขึ้นมากกว่าในระยะพื้นฐาน โดยตัวอย่างทั้งหมดมีผลคะแนนการอ่านสะกดคำเต็ม 10 คะแนน ต่อเนื่องตลอดระยะเวลาได้รับการช่วยเหลือ ถึงแม้ระยะเวลาที่ตัวอย่างวิจัยได้รับการช่วยเหลือจะแตกต่างกันไป เช่น จำนวนการได้รับโปรแกรม ช่วงเวลาที่ได้รับก่อน-หลัง แต่ตัวอย่างวิจัยทุกคนมีพัฒนาการทางด้าน การอ่านสะกดคำที่ดีขึ้น

ภาพที่ 2 กราฟแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำในระยาะเส้นฐานและระยาะได้รับการช่วยเหลือของตัวอย่างวิจัย

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้ปกครองหลังจากการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม โดยใช้แบบสัมภาษณ์ 3 ชุด สำหรับนักเรียน ครูและผู้ปกครอง ข้อคำถามสร้างขึ้นโดยคำนึงถึง 3 ประเด็นคือ เป้าหมาย (Goal) การดำเนินการ (Procedures) และผลลัพธ์ (Outcomes)

ความคิดเห็นของนักเรียนหลังจากการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายามมีรายละเอียดดังนี้

ประเด็นด้านการอ่านของนักเรียนดีขึ้นหรือไม่ อย่างไรก็ตาม จากการสัมภาษณ์ตัวอย่างวิจัยทั้ง 3 คนพบว่า การอ่านของนักเรียนดีขึ้น มีความมั่นใจกับการอ่านสะกดคำไม่เหมือนในช่วงแรก ตอนนี้อยากจะเก่งขึ้น รู้จักการลดรูปและเปลี่ยนรูปสระมากขึ้น

ประเด็นในสิ่งที่ครูสอนส่งผลต่อการอ่านของนักเรียนอย่างไรบ้าง เช่น อ่านสะกดคำได้เก่งขึ้น อ่านคำได้คล่องแคล่วขึ้น มีความมั่นใจในการอ่านมากขึ้น มีความพยายามในการอ่านมากขึ้น จากการสัมภาษณ์ตัวอย่างวิจัยทั้ง 3 คน พบว่า อ่านสะกดคำเก่งและคล่องแคล่วขึ้น มั่นใจและจะตั้งใจอ่านแบบนี้ต่อไปไม่ยอมแพ้แม้จะเจอคำที่ยาก

ประเด็นเรื่องเวลาที่ครูชี้แนะการอ่านที่ถูกต้องหรือกล่าวชื่นชมในขณะที่นักเรียนตั้งใจอ่าน นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร จากการสัมภาษณ์ตัวอย่างวิจัยทั้ง 3 คน พบว่า รู้สึกดี มีพลังในการอ่านต่อไป จะไม่ยอมแพ้กับการฝึกอ่าน รับรู้ได้ว่าตัวเองก็สามารถพัฒนาได้ และดีใจกับตนเองที่ทำได้

ประเด็นเรื่องครูควรนำวิธีการสอนที่ใช้สอนนักเรียน ไปใช้สอนเพื่อน ๆ คนอื่นหรือไม่ เพราะอะไร จากการสัมภาษณ์ตัวอย่างวิจัยทั้ง 3 คน พบว่า อยากให้นำไปสอนเพื่อน ๆ ด้วย และอยากให้เพื่อน ๆ ได้เรียนไปพร้อมกัน เพราะคิดว่า “เพื่อนจะชอบเหมือนกันกับที่หนูชอบ” และเป็นประโยชน์ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ประเด็นในเรื่องที่นักเรียนมีอะไรอยากจะทำเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนไปหรือไม่ เช่น มีความเข้าใจในเรื่องการอ่านสะกดคำมากขึ้น ชอบวิธีการสอนของครู หรือกังวลกับการเรียน อยากให้ครูแก้ไขตรงไหนเพิ่มเติม จากการสัมภาษณ์ตัวอย่างวิจัยทั้ง 3 คน พบว่า เข้าใจการอ่านสะกดคำมากขึ้น ชอบวิธีการสอนตรงที่ให้สะกดทีละคำ ๆ ชอบที่ครูใจดีและชื่นชมไปที่ความพยายามของนักเรียน ทำให้รู้สึกดีใจและภูมิใจกับตนเองที่สามารถทำได้

ความคิดเห็นของครูหลังจากการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม มีดังนี้

ประเด็นเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนเป็นอย่างไร ภายหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม จากการสัมภาษณ์ครูทั้ง 3 ท่าน พบว่า ตัวอย่างคนที่ 1 สามารถอ่านสะกดแล้วนำมาเป็นคำเพื่อเขียนได้เร็วขึ้น จากที่มองตัวอักษรทีละตัว และลดเวลาในเรื่องการจดการบ้าน ตัวอย่างคนที่ 2 มั่นใจในการสะกดคำมากขึ้น จากปกติที่จะมีการทวนคำก่อนใส่เสียงวรรณยุกต์ หลังจากเข้าร่วมโปรแกรมไม่พบ สายตากับนิ้วมือจดจ่อและตามเพื่อนในห้องทันขณะอ่านเนื้อเรื่องที่ยาวขึ้น บางคำไม่ต้องสะกดแล้วทั้งที่ก่อนหน้านี้กังวลกับการสะกดมาก จดการบ้านเร็วขึ้นเหมือนคนที่ 1 ส่วนตัวอย่างคนที่ 3 การอ่านดูดีขึ้นกว่าเมื่อก่อน ความพยายามมีสูงมาก สังเกตเห็นถึงการแก้ไขปรับปรุงด้วยตนเองเมื่อรู้ว่าตนเองสะกดผิด และเมื่อสังเกตจากการเขียนไทยของทั้ง 3 คน ได้คะแนนดีขึ้นและได้คะแนนเต็ม

ประเด็นเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมฯ ส่งผลต่อพฤติกรรม อารมณ์ ความรู้สึกของนักเรียนอย่างไร จากการสัมภาษณ์ครูทั้ง 3 ท่าน พบว่า ตัวอย่างคนที่ 1 พฤติกรรมการอ่านเพื่อทำความเข้าใจสามารถทำได้ด้วยตนเอง การทำข้อสอบล่าสุดที่มีการผันอักษร ซึ่งได้คะแนนทดสอบสูงขึ้น ซึ่งชัดเจนกับการได้รับการช่วยเหลือจากโปรแกรมที่ส่งผลต่อการอ่านสะกดคำที่ดีขึ้นและจำแนกส่วนประกอบได้ ส่วนคนที่ 2 มีช่วงเวลาได้เล่นกับเพื่อนในห้อง ร่าเริงในห้องมากขึ้น ตอบคำถามในห้องได้ในขณะที่เพื่อนในห้องตอบไม่ได้ จากที่ไม่มั่นใจเลยขยายผลไปถึงพฤติกรรมที่ตั้งใจขึ้น สังเกตจากหน้าหนักมือในการเขียนที่ดูไม่กังวล ยิ้มในหน้าเยอะชั้น มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในห้องมากขึ้น กล้าที่จะแนะนำคนอื่นจากที่ไม่เคยมั่นใจและจะได้รับแต่คำแนะนำจาก

คนอื่น และคนที่ 3 พบเห็นการกลับมาแก้ไขงานกับคุณครูภายหลังจากส่งงานว่ามีการสะกดคำผิด จดจ่อกับการอ่านได้มากขึ้นและทำให้เรียนทันเพื่อน และในบางครั้งก็เรียนได้ดีกว่าเพื่อนในชั้นเรียน

ประเด็นเรื่องควรนำไปรณรงค์ ไปใช้กับนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านสะกดคำหรือไม่ จากการสัมภาษณ์ครูทั้ง 3 ท่าน พบว่า สมควรนำไปใช้ และอยากให้เพิ่มเรื่องสระประสม เพราะปัจจุบันพบเจอกับปัญหาใหม่เกี่ยวกับการสะกดคำที่จำเฉพาะรูปเขียนแต่ไม่คำนึงถึงการสะกดที่ต้องมีการเปลี่ยนรูปหรือลดรูปสระและสิ่งสำคัญคือ ตรงที่เป็นตัวอักษรสี เป็นจุดเด่นที่ตีตาก เพราะจะทำให้เด็ก ๆ เห็นรูปแบบการลดรูป การเปลี่ยนรูปสระที่ชัดเจนมาก ทำให้เห็นรูปคำที่ชัดเจนเป็นลำดับ

ประเด็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ที่นำมาใช้มีสิ่งใดควรปรับปรุง เช่น ระยะเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละครั้ง การเลือกใช้สื่อ จำนวนครั้งที่ใช้สอน จากการสัมภาษณ์ครูทั้ง 3 ท่าน พบว่า ช่วงเช้าเป็นเวลาที่ดีที่นักเรียนพร้อมที่สุด และมาถึงโรงเรียนโดยที่ไม่ได้รับการกระทบทางอารมณ์ และจากที่พูดคุยกับทางผู้ปกครองพบว่า นักเรียนกระตือรือร้นที่จะมาเรียน ระยะเวลาในการสอนประมาณ 40 นาที คิดว่า นักเรียนรับได้ เมื่อพิจารณาถึงระดับของการฝึกฝนการอ่านสะกดคำได้ถูกต้อง แยกส่วนประกอบได้คิดว่า เวลาในการเก็บข้อมูล 20 ครั้ง ไม่มากไม่น้อยไปเมื่อพิจารณาถึงพัฒนาการของนักเรียนที่เกิดขึ้น หากนานไปกว่านี้อาจทำให้นักเรียนที่อ่านสะกดได้แล้วไม่อยากจะมีส่วนร่วมเพราะเก่งแล้ว แต่คิดว่า ถ้าจะต่อยอดเรื่องการนำไปใช้ต่อ อาจจะต้องต่อเวลาอีกระยะ โดยคำนึงถึงพื้นฐานของนักเรียน ด้านการเลือกใช้สื่อผสมผสานเป็นสิ่งที่ดี โดยเฉพาะกับการใช้สื่อที่จับต้องได้อย่างบัตรคำ ทำให้นักเรียนเข้าถึง และมีใจอยากจะทำ แต่อาจจะเพิ่มเรื่องขนาดของบัตรคำ เพราะจะส่งผลในเวลาที่นักเรียนจับ นิ้วอาจไปบังตัวอักษรได้ รวมถึงจอโทรทัศน์ที่ใช้ฉายภาพ หากจะนำไปใช้ในบริบทห้องเรียนจริงอาจต้องเพิ่มขนาดหน้าจอ

ประเด็นเกี่ยวกับสิ่งใดที่เป็นแนวทางที่ดีที่ควรพัฒนาต่อภายหลังจากใช้โปรแกรมฯ เช่น อาจนำแนวทางการสอนไปปรับใช้ในห้องเรียนสำหรับการสอนอ่าน การนำเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับที่เน้นความพยายามไปใช้กับนักเรียนในการสอนทักษะอื่น ๆ ในรายวิชาต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์ครูทั้ง 3 ท่าน พบว่า อาจต้องดูแลหลักสูตรโรงเรียน เพื่อความเหมาะสมในการนำไปปรับใช้ และส่งต่อประสานงานกับครูประจำชั้น เพื่อหาช่วงเวลาประมาณ 10 นาทีต่อวัน ในการเข้าร่วมกิจกรรมการอ่านในห้องให้เกิดความต่อเนื่องและเพิ่มระดับความยากขึ้น เช่น การจับคู่ภาพกับคำ การเพิ่มเติมคำศัพท์จากคำหนึ่งคำ แล้วนำคำศัพท์เหล่านั้นมาเพิ่มเติมจากความคิดของนักเรียน เพื่อนำมาใช้ในคาบต่อไป ซึ่งเด็ก ๆ ก็จะมีสติมีส่วนร่วมกับกิจกรรมและขยายไปจนถึงการสร้างเป็นประโยค การให้ข้อมูลย้อนกลับไปที่ความพยายามเป็นสิ่งที่ดี เพราะเคยลองใช้ว่าลองดูอีกนิดหนึ่ง ซึ่งจะทำให้เด็กเต็มใจที่จะแก้ไขงานของตนเอง

ความคิดเห็นของผู้ปกครองหลังจากการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม มีดังนี้

ประเด็นเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนเป็นอย่างไร ภายหลังจากเข้าร่วมโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองทั้ง 3 ท่าน พบว่า ผู้ปกครอง

ของคนที่ 1 นักเรียน อ่านออกเสียงเป็นคำได้ทันที และสามารถอ่านคำที่ยากขึ้น ผสมคำที่กว้างขึ้น เริ่มอ่าน พาดหัวข่าวในหนังสือพิมพ์ ส่วนผู้ปกครองของคนที่ 2 น้องสะกดคำยังมีตรงท้ายพยางค์ที่เสียงเพี้ยนบ้าง แต่ ความพยายามดีขึ้น กล้าพูดและกล้าอ่าน ตัวสะกดอ่านได้ไว หลักการในการสะกดคำดีขึ้น ลดปัญหาการเดาคำ ใช้เวลาน้อยลงในการทบทวนการอ่านสะกดคำ และทดสอบการเขียนสะกดคำได้คะแนนเต็ม และผู้ปกครอง ของคนที่ 3 จากก่อนหน้าที่น้องไม่ค่อยมั่นใจและมีการเดาเวลาอ่าน แต่เมื่อหลังจากเรียนกับครู ทำให้มั่นใจ มากขึ้น ไม่ออกเสียงเบา พยายามที่จะสะกดให้ได้ คำไหนที่ไม่ได้ ก็จะทำให้เด็กเรียนค่อย ๆ อ่าน ใจเย็น ๆ แล้ว นักเรียนก็จะมั่นใจ กล้ามากขึ้นที่จะนำหนังสือเรียนมาอ่าน

ประเด็นเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมฯ ส่งผลต่อพฤติกรรม อารมณ์ ความรู้สึกของนักเรียนอย่างไร จาก การสัมภาษณ์ผู้ปกครองทั้ง 3 ท่าน พบว่า ผู้ปกครองของคนที่ 1 นักเรียนมีพฤติกรรมสนใจอ่านป้ายข้างทาง ขณะนั่งรถ จากปกติที่ถามหรือบอกให้อ่านก็จะเงยบ และอยากตื่นมาเรียนแต่เช้ากับครูทุกวัน จนกระทั่งเร่ง คุณแม่ให้มาส่งโรงเรียนเร็วขึ้น และพยายามเปลี่ยนบทบาทของการเป็นครูเพื่อสอนคุณแม่ มั่นใจกับการอ่าน มากขึ้นและชวนคนในบ้านแข่งขันอ่านและเขียน ไม่ต้องบังคับและอยากอ่านด้วยตนเอง ส่วนผู้ปกครองของ คนที่ 2 เวล่านักเรียนทำการบ้านที่มีโจทย์ยาว ๆ ยังขอความช่วยเหลือ แต่ถ้าไปตามร้านอาหารที่มีป้าย นักเรียนสนใจอ่านมากขึ้น และขอคุณแม่ให้ไปซื้อหนังสือนิทานไดโนเสาร์เพราะอยากอ่านด้วยตนเอง เริ่มสอน น้องอ่านหนังสือและภูมิใจที่ทำได้ อารมณ์ความรู้สึกดีขึ้นและฝากคุณแม่มาบอกกับครูว่า “จะพยายามสู้ ต่อไป” และผู้ปกครองของคนที่ 3 นักเรียนสนใจอ่านตามป้ายข้างทางมากขึ้น หยิบหนังสือมาอ่านให้น้องฟัง กระตือรือร้นขึ้นมากกับการอ่าน ซึ่งก่อนหน้านี้มีอารมณ์หงุดหงิดง่ายกับการอ่าน แต่ตอนนี้มีสติและใจ เย็นขึ้นกับการอ่าน รวมถึงพฤติกรรมอยากมาเรียนในช่วงเช้ากับครู

ประเด็นเรื่องควรนำโปรแกรมฯ ไปใช้กับนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านสะกดคำหรือไม่ จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองทั้ง 3 ท่าน พบว่า ควรนำไปใช้ เพราะอย่างลูกของแม่เองที่อยู่ในกลุ่มนี้ ก็เห็นถึง ความเปลี่ยนแปลงก่อนเรียนและหลังเรียน และเห็นพัฒนาการที่นักเรียนพยายามและตั้งใจที่จะอ่าน รวมถึง การใช้สื่อดูแล้วมองง่าย โดยเฉพาะการใช้สีมีส่วนช่วยร่วมกับการแสดงตามพยัญชนะ สระ ตัวสะกด วรรณยุกต์ เพราะจะเห็นการลดรูปและเปลี่ยนรูปได้ดีเลย จูงใจด้วยการแยกสี มีภาพประกอบ ทำให้นักเรียนตั้งใจและ สนุกกับการเรียนมากขึ้น

ประเด็นเกี่ยวกับโปรแกรมฯ ที่นำมาใช้มีสิ่งใดควรปรับปรุง เช่น ระยะเวลาที่ใช้ในการสอนแต่ละครั้ง การเลือกใช้สื่อ จำนวนครั้งที่ใช้สอน จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองทั้ง 3 ท่าน พบว่า ระยะเวลาในตอนเช้า เหมาะสม ช่วงเวลาที่ใช้ 40 นาทีไม่สั้นและไม่ยาวจนเกินไป การเลือกใช้สื่อเป็นสิ่งที่ดี ยิ่งถ้าได้นำไปใช้ตั้งแต่ ป. 1 จะยิ่งดีมาก ๆ โดยเฉพาะการใช้สีช่วยจำแนกเวลาสะกดคำ จำนวนครั้ง 20 ครั้งถือว่ากำลังดี แต่ก็อยาก ให้สอนต่อเรื่อย ๆ เพราะนักเรียนบอกกับแม่ว่า “อยากเรียนต่อ และอยากเรียนในสิ่งที่ทำพายุขึ้น” โดยเฉพาะ การเรียบเรียงเป็นประโยค

ประเด็นเกี่ยวกับสิ่งใดที่เป็นแนวทางที่ดีที่ควรพัฒนาต่อภายหลังการใช้โปรแกรมฯ เช่น อาจนำแนวทางการสอนไปปรับใช้ในห้องเรียนสำหรับการสอนอ่าน การนำเทคนิคการให้ข้อมูลป้อนกลับที่เน้นความพยายามไปใช้กับนักเรียนในการสอนทักษะอื่น ๆ ในรายวิชาต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองทั้ง 3 ท่านพบว่า เป็นสิ่งที่ดี นำไปเสริมนักเรียนในห้องเรียนจริง แต่อาจต้องปรับเรื่องความยากง่ายของคำให้เหมาะสมกับนักเรียน สลับกิจกรรมเป็นเกมอ่านคำประกอบภาพ เพื่อลดความตึงเครียดและการใช้เทคนิคให้ข้อมูลป้อนกลับไปที่พยายามก็ทำให้นักเรียนผลัดกันตัวเอง และทำให้มั่นใจในตัวเองมากขึ้น

จากข้อมูลที่ได้ผ่านการสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องถึงผลการใช้โปรแกรมฯ นั้น สรุปได้ว่า โปรแกรมฯ ที่สร้างขึ้นโดยนำเทคนิคการสอนทางตรงและความพยายามมาผสมผสาน ส่งผลให้ตัวอย่างวิจัยมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำที่ดีขึ้น รวมถึงความมั่นใจและความพยายามที่เกิดขึ้นในตนเองขณะฝึกอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลสัมภาษณ์ของครูและผู้ปกครองที่สังเกตเห็นพฤติกรรมความพยายามของนักเรียน และมีความเห็นว่าควรนำโปรแกรมฯ ไปใช้ต่อ

อภิปรายผล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่าน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม

ภายหลังการใช้โปรแกรมสอนทางตรงส่งเสริมความพยายาม พบว่า การสอนทางตรงที่มีผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้นำการสอนหลักในห้องเรียนที่ตัวอย่างวิจัยมีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านสะกดคำ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ จากผลคะแนนที่เพิ่มขึ้นหลังได้รับโปรแกรมในระยะได้รับการช่วยเหลือมากกว่าระยะเส้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Eleazar Vasquez and Slocum (2012) ที่ตัวอย่างอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อปัญหาทางการอ่าน และใช้เทคนิคการสอนทางตรงช่วยเหลือด้านการอ่าน ทำให้ระยะการได้รับการช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ยความคล่องแคล่วในการอ่านคำสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับระยะเส้นฐาน

จากการสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านในระยะได้รับการช่วยเหลือ พบว่า ตัวอย่างทั้ง 3 คน มีความพยายามเพิ่มสูงขึ้นในการอ่านสะกดคำ พยายามออกเสียงทุกครั้งไม่ว่าจะถูกหรือผิด และจะไม่ละความพยายามจนกว่าจะสำเร็จ ตามเทคนิคการให้ผลป้อนกลับที่ครูส่งเสริมไปที่ความพยายาม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Lee and Jonson-Reid (2016) ที่กล่าวว่า ความพยายามที่มีต่อการพัฒนาการอ่าน ควรได้รับการส่งเสริมก่อนที่จะเน้นทักษะการอ่าน และผู้วิจัยยังสังเกตเห็นถึงความมั่นใจในความสามารถของตัวอย่างที่มีมากขึ้นกับการอ่านสะกดคำ เนื่องจากผลจากการได้รับการส่งเสริมเรื่องความพยายามในการฝึกอ่าน ซึ่งตรงตามที่ Lackaye, Margalit, Ziv, and Ziman (2006) กล่าวว่า ความพยายามเป็นตัวแปรแรงจูงใจด้านพฤติกรรมที่มีบทบาทต่อการรับรู้ความสามารถของตนเอง

จากผลการประเมินตนเองของนักเรียนภายหลังการทดสอบอ่านจากแบบฝึกหัดติดตามผลทำยบทเรียนในทุกครั้ง ที่ประกอบด้วยการติดสะสมดาวยิ้มลงบนกระดาษสะสมดาวยิ้ม การระบายสีกราฟแท่ง

ตามผลคะแนนที่อ่านสะกดคำถูกต้อง และการเขียนประเมินความพยายามของตนเองที่เกิดขึ้นในระหว่างฝึกอ่าน พบว่า ช่วยเสริมสร้างแรงจูงใจและความพยายามในตัวเองของตัวอย่างวิจัยมากขึ้น ตัวอย่างทั้งหมดได้ประเมินตนเองในทุก ๆ ครั้งถึงความพยายามที่เกิดขึ้นผ่านผลคะแนน ทำให้ตัวอย่างวิจัยมีการกระตุ้นความพยายามในตนเองมากขึ้นผ่านการสะสมดาวยิ้ม การระบายสีกราฟและเขียนประเมินตนเอง และเกิดข้อค้นพบที่สำคัญในระหว่างการเก็บข้อมูลวิจัยในระยะได้รับการช่วยเหลือครั้งที่ 1 ของตัวอย่างคนที่ 1 ซึ่งประเมินตนเองผ่านการติดดาวยิ้มในครั้งแรกที่ได้คะแนนเต็ม 10 จากที่ได้คะแนน 3 ครั้งแรกในระยะเส้นฐานอยู่ที่ 7-8 คะแนน โดยตัวอย่างคนที่ 1 กล่าวขณะติดดาวยิ้มว่า “หนูจะไม่มีวันย้อนกลับไปได้ 7 กับ 8 อีก” เป็นข้อความที่สำคัญที่สื่อถึงความพยายามที่ตัวอย่างแสดงให้เห็นและรับรู้ถึงการไม่ยอมแพ้ที่จะตั้งใจและพยายามฝึกอ่านต่อไปให้คะแนนดีขึ้นเรื่อย ๆ

ตัวอย่างวิจัยคนที่ 2 ขาดการเข้าร่วมโปรแกรมในระยะได้รับการช่วยเหลือครั้งที่ 16 จึงไม่ได้รับการทดสอบการอ่านสะกดคำ จึงมีผลคะแนนเป็น 0 แต่ผลคะแนนในครั้งดังกล่าว ผู้วิจัยไม่นำมานับรวมในการวิเคราะห์ผลการวิจัย นอกจากนี้ยังพบว่า เมื่อคนที่ 2 ขาดการเข้าร่วมโปรแกรมไป 1 ครั้ง และกลับเข้ามารับโปรแกรมในครั้งต่อไป ตัวอย่างคนที่ 2 สามารถอ่านสะกดคำได้คะแนนเต็มเหมือนครั้งก่อนหน้าและรักษาระดับคะแนนอย่างต่อเนื่อง

ตัวอย่างวิจัยคนที่ 3 มีผลคะแนนการอ่านสะกดคำ 10 คะแนน 2 ครั้ง คือ ในครั้งที่ 10 และ 13 ในระยะเส้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมการอ่านในครั้งดังกล่าว พบว่า ตัวอย่างวิจัยคนที่ 3 ยังคงอ่านสะกดคำแบบไม่มั่นใจ และอ่านแบบรวดเร็วให้รีบจบ เพราะในเวลาที่อ่านเสร็จ ตัวอย่างจะถามผู้วิจัยเสมอว่า “ถูกหรือเปล่า” เหมือนในครั้งก่อนหน้าที่ได้คะแนนต่ำกว่า และการได้ฝึกอ่านคำในโครงสร้างที่คล้ายคลึงกันอาจส่งผลให้คนที่ 3 ที่มีภาวะเสี่ยงต่อปัญหาด้านการอ่านน้อยกว่าคนที่ 1 และ 2 สามารถพัฒนาการสะกดคำขึ้นมาอีกระดับ ซึ่งแตกต่างจากระยะได้รับการช่วยเหลือที่คนที่ 3 จะอ่านแบบระมัดระวังมากขึ้น แก้ไขคำผิดในระหว่างสะกดคำ และเมื่ออ่านเสร็จจะมั่นใจว่าอ่านได้คะแนนเต็มโดยที่ไม่ต้องถามผู้วิจัยเหมือนในระยะเส้นฐาน

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ครูและผู้ปกครองหลังจากการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม

จากการสัมภาษณ์นักเรียน ครูและผู้ปกครองถึงผลการใช้โปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายาม พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 3 กลุ่มกล่าวถึงทักษะการอ่านสะกดคำของตัวอย่างวิจัยว่า เป็นไปในเชิงบวก มีพัฒนาการทางการอ่านสะกดคำที่ดีขึ้น เข้าใจการลดรูปและเปลี่ยนรูปสระมากขึ้น ขยายผลไปสู่พฤติกรรมที่พยายามอ่านในระดับที่ยากขึ้น รวมถึงการอ่านตามป้าย เมนู และหนังสืออื่น ๆ ตามความสนใจ สลับบทบาทจากที่เคยได้รับการสอนมาเป็นผู้สอนคนอื่นแทน ว่าเริ่มมากขึ้น คลายความวิตกกังวลในการอ่านสะกดคำ และพยายามที่จะฝึกต่อไป และข้อมูลสำคัญอีกประการที่ได้จากการสัมภาษณ์ครูและผู้ปกครองเรื่องการใช้สื่อคือ การใช้สีกำหนดพยัญชนะ สระ ตัวสะกดและรูปวรรณยุกต์ และภาพประกอบคำ ส่งผลต่อการเรียนรู้ที่ดีและ

สะดวก รวดเร็ว สอดคล้องกับงานวิจัยที่กล่าวถึงประสิทธิภาพของเทคนิคการสอนทางตรงที่ศึกษามาอย่างต่อเนื่อง (Flores and Ganz, 2009; Eleazar Vasquez and Slocum, 2012; Lund and Douglas, 2016) ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนเห็นสมควรที่จะนำไปโปรแกรมไปใช้ต่อเพราะช่วยให้พัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ และส่งผลต่อการอยากมาโรงเรียน ลดความวิตกกังวลในการอ่าน

จากการเข้าเก็บข้อมูลวิจัยในห้องเรียนจำลองที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตลอด 20 ครั้ง พบเห็นถึงความสัมพันธ์ในเชิงบวกที่ตัวอย่างวิจัยมีต่อผู้วิจัย (ครูผู้สอน) เนื่องจากตลอดระยะเวลาที่ได้รับการช่วยเหลือ ตัวอย่างวิจัยทั้ง 3 คน ได้รับการสอนทักษะการอ่านสะกดคำพร้อมกับการให้ข้อมูลป้อนกลับที่เน้นไปที่ความพยายาม ซึ่งส่งผลให้ตัวอย่างวิจัยเกิดความพยายามในการฝึกอ่านมากขึ้น เมื่อรับรู้ว่าจะสามารถทำได้และได้รับการเสริมความพยายามอย่างต่อเนื่องก็เกิดเป็นความมั่นใจตามระดับความสามารถที่พัฒนา กลายเป็นความสัมพันธ์ที่ดีที่ตัวอย่างวิจัยอยากมาเรียนอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องตาม Eleazar Vasquez and Slocum (2012) ที่นำเสนอผลการศึกษาพบว่า ทั้งนักเรียนและครูรายงานว่า มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับครูสอนพิเศษ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นพฤติกรรมความเอาใจใส่และช่วยเหลือกันผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนที่เข้ารับโปรแกรมร่วมกัน ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างฝึกอ่าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การนำโปรแกรมสอนอ่านทางตรงส่งเสริมความพยายามไปใช้ ควรพิจารณาลักษณะของตัวอย่างวิจัย บริบทห้องเรียน ทำให้ผู้ที่ให้นำไปโปรแกรมฯ ไปใช้ต้องปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเรื่องการใช้สื่อผสมผสานทั้งจากการนำเสนอบทเรียนผ่านโปรแกรม PowerPoint และบัตรคำที่เป็นสื่อมือ เพื่อให้ตัวอย่างเข้าถึงเนื้อหาการเรียนให้มากที่สุด ซึ่งการปรับปรุงและพัฒนาส่งผลให้กิจกรรมการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 การให้ข้อมูลป้อนกลับที่เน้นไปที่ความพยายามในขณะที่ตัวอย่างวิจัยตั้งใจฝึกอ่านสะกดคำด้วยความพยายาม ส่งผลเชิงบวกต่อจิตใจของตัวอย่างวิจัยอย่างมาก ทำให้เกิดความมั่นใจในความสามารถของตนเองมากขึ้น สืบเนื่องจากพฤติกรรมในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และหลังจากฝึกอ่าน ซึ่งตัวอย่างวิจัยจะได้รับดาวยิ้มไปแปะสะสมลงกระดาษดาวในช่องจำนวนคำที่อ่านถูก ระบายสีกราฟของตนเองเพื่อดูพัฒนาการ รวมถึงการเขียนประเมินตนเองในทุก ๆ ครั้ง เกิดเป็นแรงพยายามที่จะฝึกฝนการอ่านสะกดคำต่อไป และจะไม่ยอมแพ้

1.3 การสอนทางตรง เป็นรูปแบบการสอนที่ครูต้องใช้พลังอย่างมาก ครูเป็นหัวใจสำคัญในห้องที่จะดึงดูดความสนใจให้ตัวอย่างวิจัยมีสมาธิจดจ่อและตั้งใจฝึกฝนการอ่านสะกดคำ ผ่านการใช้สื่อที่หลากหลายและพัฒนาอยู่ตลอดเวลา สิ่งสำคัญอีกประการคือการใช้สื่อช่วยส่งเสริมความจำและจำแนก

พยัญชนะ สระ ตัวสะกด และรูปวรรณยุกต์ ผสานกับการใช้รูปภาพประกอบคำเพื่อให้ตัวอย่างวิจัยเกิดการ เรียนรู้ที่หลากหลาย

1.4 ห้องเรียนจำลองที่เกิดขึ้นในระหว่างการเก็บข้อมูลวิจัย ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจใน ความสามารถทางการอ่านสะกดคำของตัวอย่างได้ดีมาก ซึ่งควรขยายผลไปยังห้องเรียนจริง อาจพูดคุย ประสานงานกับทางครูประจำชั้นและครูผู้สอนภาษาไทย เพื่อส่งต่อตัวอย่างวิจัยทั้ง 3 คน ให้มีพัฒนาการด้าน การอ่านสะกดคำและความมั่นใจในความสามารถของตนเองจากความพยายามในการฝึกฝนการอ่านให้ดี ยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ครูควรเพิ่มกิจกรรมให้นักเรียนช่วยคิดเพิ่มเติมคำใหม่ ๆ จากคำศัพท์ที่ตัวอย่างวิจัยได้ฝึก อ่านสะกดคำ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันมากขึ้นระหว่างผู้วิจัยและตัวอย่างที่เข้าร่วมวิจัย

2.2 ครูควรเพิ่มเติมกิจกรรมเกมประกอบการสอนอ่านสะกดคำ เช่น นำภาพแทนตัวอักษรมา ทายตัวอย่างวิจัยว่าประกอบเป็นคำว่าจะอะไร เกมปริศนาทายคำ เป็นต้น เพื่อความหลากหลายและท้าทาย ทั้ง ยังช่วยเสริมสร้างให้ตัวอย่างวิจัยมีความมั่นใจด้านการอ่านในระดับที่ยากขึ้น ซึ่งอาจใช้รูปแบบการวิจัย ทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว (Single-Subject Research Design: SSRD) มาประกอบการเก็บข้อมูลวิจัยหรือจัดทำ ในรูปแบบการวิจัยในชั้นเรียน

2.3 การวิจัยครั้งต่อไปอาจพิจารณาเพิ่มช่วง Maintenance phase เพื่อตรวจสอบ ความสามารถในการอ่านสะกดคำว่าจะคงทนหรือไม่ เมื่อเว้นระยะการได้รับการช่วยเหลือ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ปัญหาที่ท้าทาย*. สืบค้นเมื่อ กรกฎาคม 28, 2562,

จาก <http://www.moe.go.th/moe/th>

กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). *ปลอด นร.อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้*. สืบค้นเมื่อ กรกฎาคม 28, 2562, จาก

<https://www.moe.go.th/moe/th>

ชนิศา ตันติเฉลิม. (2560). *เอกสารประกอบการสอนวิชา 2759241 เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ (Children with Learning Disability)*. กรุงเทพฯ. อัดสำเนา.

ณัฐพงษ์ เชื้อเพชร และ ยศววัฒน์ คล้ายมงคล. (2561). *สภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำ และเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 13(3)*. สืบค้นเมื่อ กรกฎาคม 27, 2562, จาก <https://www.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/189149>

ดวงพร สุรพงษ์พิพัฒน์. (2561). *พ่อ แม่หรือลูกเรียนรู้ในการอ่านได้อย่างไร*. ใน *ประเวศ วะสี. หมอชาวบ้าน (น. 47-48)*. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.

- ทิตินา แชมมณี. (2561). *ศาสตร์การสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 22). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยงค์ ชูรักษ์. (2562). ข้อเสนอเชิงนโยบายการแก้ปัญหานักเรียนอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. *วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์*, 6(3), 1095-1108.
- ไพรินทร์ พึ่งพงษ์. (2559). ทำอย่างไรให้เด็กไทยอ่านหนังสือออก: ปัญหาที่ต้องทบทวน. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 14(1), 80-93.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2562). *ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙*. กรุงเทพฯ: พรักหวาน กราฟฟิค.
- Hier, B. O., & Mahony, K. E. (2018). The contribution of mastery experiences, performance feedback, and task effort to elementary-aged students' self-efficacy in writing. *School Psychology Quarterly*, 33(3), 408-418. <https://doi.org/10.1037/spq0000226>
- Carnine, D. (2000). *Why education experts resist effective practices (and what it would take to make education more like medicine)*. Washington, DC: Thomas B. Fordham Foundation.
- Flores, M. M., & Ganz, J. B. (2009). Effects of direct instruction on the reading comprehension of students with autism and developmental disabilities. *Education and Training in Developmental Disabilities*, 44(1), 39-53.
- Gerston, R. (1986). Direct instruction: A research-based approach to curriculum design and teaching. *Exceptional Children*, 53: 17-31.
- Lee, Y. S., & Jonson-Reid, M. (2016). The role of self-efficacy in reading achievement of young children in urban schools. *Child & Adolescent Social Work Journal*, 33: 79-89. doi:10.1007/s10560-015-0404-6
- Lackaye, T., Margalit, M., Ziv, O., & Ziman, T. (2006). Comparisons of self-Efficacy, mood, effort, and hope between students with learning disabilities and their non-LD-matched peers. *Learning Disabilities Research & Practice*, 21(2).
- Lund, E., & Douglas, W. M. (2016). Teaching vocabulary to preschool children with hearing loss. *Exceptional Children*, 83(1), 26-41. doi:10.1177/0014402916651848

- Schunk, D. H. (1983). Ability versus effort attributional feedback: Differential effects on self-efficacy and achievement. *Journal of Educational Psychology, 75*, 848–856.
<http://dx.doi.org/10.1037/0022-0663.75.6.848>
- Eleazar Vasquez, I., & Slocum, T. A. (2012). Evaluation of synchronous online tutoring for students at risk of reading failure. *Exceptional Children, 78*(2), 221-235.
<https://doi.org/10.1177/001440291207800205>
- Vaughn, S., Klingner, J., & Hughes, M. (2000). Sustainability of research-based practices. *Exceptional Children, 66*, 163-171.
- Well, J., & Sheehey, M. (2013). Harnessing the power of technology: Increasing academic engagement of elementary students with learning disabilities and ADHD. *Insights on learning disabilities, 10*(1), 73-86.
- Winkel, H. & Lemwanthong, K. (2009). Reading and spelling acquisition in Thai children. *Reading and Writing, 23*, 1021–1053. doi: 10.1007/s11145-009-9194-6